

Nízké Tatry 2015

Chata Limba, Bystrá 118, 97701 Slovensko, termín 18. 7. - 25. 7. 2015

Vedoucí zájezdu Miloš Radoberský

18. 7. 2015 - sobota odjezd jako vždy s Milošem za ranního kuropění tj. v 5.45 hod.. Tentokrát jsme vyčkávali jednu účastnici zájezdu, ale marně. Nakonec nás tato paní doháněla autem a my jsme na ni čekali v Hradci Králové na benzínce. S hodinovým zpožděním jsme pokračovali v cestě. Nenaplnili jsme kapacitu autobusu, jelo nás i s panem řidičem pouze 39 účastníků. Cestou byla zastávka v Karlovicích, kde se někteří vykoupli v místním koupališti. Dojeli jsme do obce Bystrá, kde byla mezi kopci naše chata Limba. Ubytování bylo letos po čtyřech s vlastním sociálním zařízením, ale dosti vybydlené a tak jsme hned na začátku žádali o opravu dveří, toalety a neměli klíče.

19. 7. 2015 – neděle

Po nečekaně bohaté a stále doplňované snídani ve formě švédských stolů jsme vyrazili autobusem na Srdiečko, kde jsme si koupili jízdu lanovkou na Chopok (2023 m) za 16 eur a senioři za 13 eur. Vívalo nás pěkné počasí. Všechny skupiny vyrazily po červené směrem na východ a zdolávaly Demanovské sedlo a Ďumbier (2043m). Na chatě generála Štefánika se oddělila 3. skupina a putovala po zelené na Trangošku. 1. a 2. skupina se ubírala dále cestou SNP s občasnými výstupy a sestupy na Králičku, Pánskou hořlu a Rovienky. V závěru jsme sestoupali sjezdovku na Čertovicu. První den zvládli všichni. S radostí jsme hupsli do venkovního bazénu u naší chaty, který jsme s přispěním večerní bouřky znečistili, takže byl následující den vypuštěn.

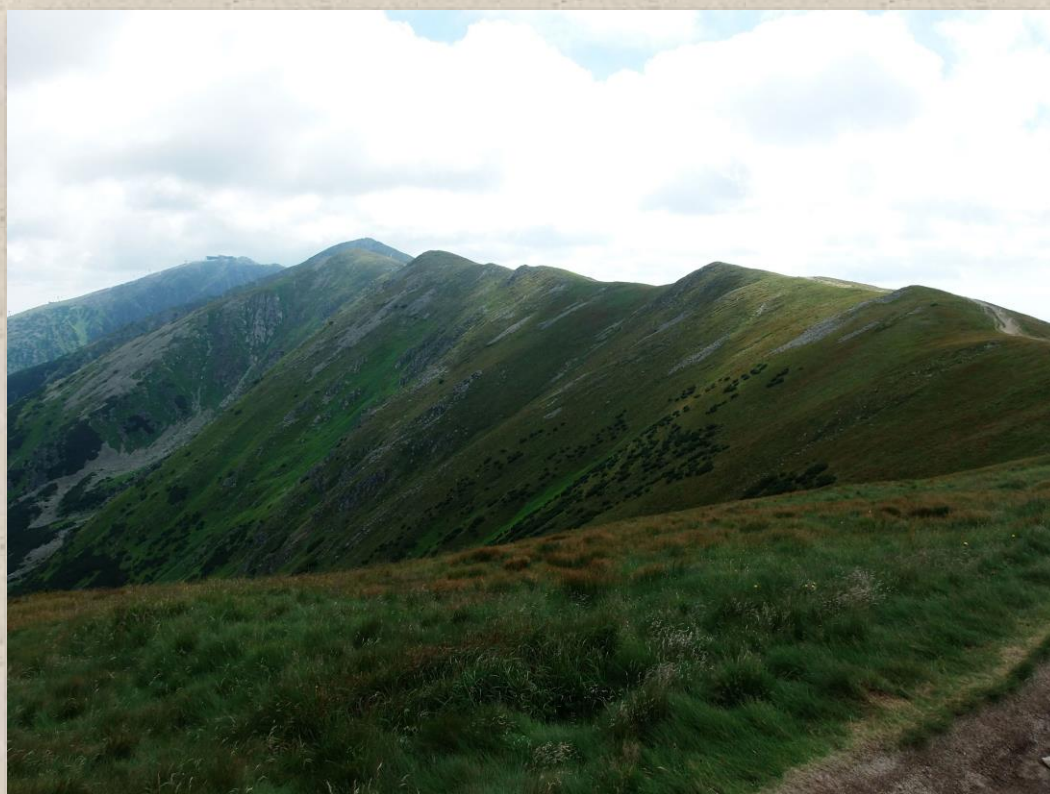
20. 7. 2015 – pondělí

Po už méně bohaté švédské snídani (nebo někteří při této formě snídani snědí tolik, jako by doma měsíc nejedli) jsme vyrazili autobusem do Vyšné Boci (951 m) a všichni začali stoupat po žluté na Bocianské sedlo (1505 m) za pěkného slunečného počasí. Dále jsme všichni postupovali po zelené na Rovnou hoľu (1723 m), kde jsou za pěkného počasí výhledy všemi směry. Nám se však při výstupu na tuto horu honily mraky a nebyly ostré výhledy. Zde 3. skupina sestupovala po žluté do Nižné Boca (851 m). 1. a 2. skupina sestupovala po zelené za častého sbírání borůvek do Svidovského sedla (1133 m). Jako na potvoru se odpoledne zase vyčasil a bylo pořádné parno. 1. skupina tudíž neabsolvovala výstup na Ohniště (1538 m). Po žluté jsme sestupovali do Malužiny (733 m) zbylé kilometry po asfaltu a kolem továrny na šterk. Příjemné bylo občerstvení v obci Malužina, kam se zatoulala i část 3. skupiny.

21. 7. 2015 – úterý

V tento opět sluneční den jsme vyjeli autobusem, ale ne všichni na Srdiečko. Bylo před námi rozhodnutí vyšlápnout si Chopok či nechat se zase vyvézt za eura lanovkou. Ač na to někteří nevypadali, zvětšila se nám skupina seniorů a ta se vyvezla na hřeben bez kontroly data narození v pasu. Tentokrát jsme se a to všechny skupiny pustily na západ od Chopku. Prošli jsme postupně přes Dereše (2004 m), Polanu (1890 m) do Křižského sedla. Zde se odpojila 3. skupina a po modré scházela na Kosodrevinu a Srdiečko. 1. a 2. skupina pokračovala po červené na Kotlinsků (1937 m), pak po žluté na Skalku (1980 m), kde jsme viděli kamzíky a pokukovali zase do úplně jiné krajiny. Ještě dobré bylo sestupování na Žiarskou Hoľu (1840 m), ale následný příkrý sestup po žluté místy přímo kaňony po dřevorubcích a deštěm zdemolované cestě. Na opuštěné samotě s názvem Črmné jsme vyčkávali dojezd autobusu.

22. 7. 2015 – středa

V tento den opět chaotická snídaně, čekání na čaj a nepostačující jídlo. Možná to ale bylo velkým apetitem některých turistů a odnášením svačin. Tento den se nesl v duchu doby dávno minulé a to přechodem partizánské cesty. Opět jsme se ocitli v Črmné u dosti zchátralého památníku. Zde se oddělila 1. a 2. skupina a postupovala po červené směrem na Jasenie, kde pro změnu začínala 3. skupina dovezena autobusem. Za již pálicích paprsků jsme nejprve po asfaltu a následně skoro pralesem stoupali po červené na Panské sedlo (1006 m). Pokračovali jsme do sedla Kopcová, kde jsme si ve stínu dali oběd. V tento čas volala 1. skupina, že došli s hodinovým zpožděním do Jasenie a že v cestě nebudou již pokračovat.

My jsme však za úmorného dusna a pálení sluníčka pokračovali po žluté k partizánskému bunkru. K zrestaurovaným bunkrům jsme došli. Ti, co si nechtěli hrát na partyzány o pár metrů výše v kopci, se osvěžovali u potůčku a následně podávali záchranu p. Suchardovi, který v tomto vedru zkolaboval. Vše dopadlo dobře a všichni jsme zdárně došli k památníku SNP, kde na nás čekal již autobus. Museli jsme konstatovat, že 3. skupina v tento den trhla nebo chcete-li, překonala skupinu 1. a 2. svými houževnatými výkony za úmorného vedra a při zdolávání divokého porostu. Večer nás vedoucí seznamoval s plánem na následující „odpočinkový“ den, který se nesl zase ve znamení výdaje 16 eur za jízdu tam i zpět historickým vláčkem. Výdaj 16 eur nás tento rok pronásledoval skoro denně a pro několikačetnou rodinu to byl trochu neplánovaný zásah do rozpočtu. Proto se skoro po pokojích začaly střídat plány, jak naložit s následujícím dnem.

23. 7. 2015 – čtvrtek

Ráno nám proto byl přednesen zcela nový plán a to pouze jednosměrná jízda vláčkem a vyzvednutí naším autobusem za přiměřené náklady. Po této informaci se většina rozhodla vláčkem jet. Ovšem v nástupní stanici vlaku bylo opět vše jinak a tak všichni, co byli v autobusu cestu vlakem a návštěvu lesnického skanzenu absolvovali. Senioři se v naší skupině množili jako houby po dešti a tak jen mizivá menšina místo 8 eur platila těch avizovaných 16 eur. Při zpáteční cestě vláčkem nás zastihla bouřka, ale dala se ve vláčku bez oken vydržet. Vzduch se krásně pročistil a mírně se ochladilo.

24. 7. 2015 – pátek

Ráno opět krásné počasí a tak jsme vyráželi na poslední túru. Autobus nás dovezl k motorestu Čertovica. Začali jsme stoupat po zelené do sedla pod Lenivou (1378 m) a k chatě Barbara. Největším výstupem tohoto dne bylo zdolání Benušky (1541 m). Pak jsme jen po zelené sestupovali do obce Bravacovo. V této obci jsme našli útulný penzion, kde jsme si dali pozdní oběd a to v pravý čas, neboť venku se spustila bouřka z tepla. Následně jsme autobusem navštívili ozdravný pramen Boženy Němcové, která v této lokalitě pobývala a tvořila i svá díla jako je Chýše pod horami.

Poslední večere překvapila připraveným panákem místní borovičky, kterým jsme si připili s paní vedoucí na zdraví. Večer se při kytáře Petra Kubálka zpívalo až do pozdních hodin. Do zpěvu a interpretace se zapojili i další dva Radoberští a to Miloš a Jana.

25. 7. 2015 - sobota

Ráno byla snídaně ve stejném čase a odjezd v 8 hod. Následovalo poslední focení před naší chatou a předávání pokojů. Paní vedúca chaty Limba si na závěr neodpustila a požadovala kompenzaci za chybějící přenosný dávkovač mýdla a ručník v pokoji č. 32. Tvrzení, že toto v pokoji od prvopočátku již nebylo, ji nestačilo a tak se úřadovalo. Cestou jsme se zastavili v Martině ve skanzenu slovenské kultury a pak ještě nakoupili slovenské sýry. Krátce po překročení hranic jsme si dali pozdní oběd a ubírali se směrem na východ. Do Jičina jsme dorazili na 20 hod.

Poděkování za organizaci pobytu patřilo Miloši Radoberskému.

